

Derfor er det vores opfattelse, at man skal finde andre veje til at nedsætte sagsbehandlingsperioderne ikke bare ved Højesteret, men også ved de andre retter her i landet. Og en af de veje, man kunne gå, var jo at sørge for at give det område nogle flere ressourcer. For et af de områder, som Dansk Folkeparti ikke har noget imod at dele flere ressourcer ud til, er altså retsområdet, og vi synes, det er vigtigt, at man får taget fat på det her.

Men igen synes vi, det er halve løsninger, man leverer. Og set i lyset af, at der er meget kort tid til, at Folketinget skal på sommerferie, er det svært at nå at færdigbehandle en sag, selv om den kun er en halv løsning på problemet.

Så hvis det står til os i Dansk Folkeparti, ønsker vi ikke dette her gennemført inden Folketingets sommerferie, og vi beder regeringen om at komme med noget bedre, og vi vil af al kraft arbejde for, at forslaget ikke bliver gennemført inden sommerferien og enten bliver afløst af noget andet eller helt udskudt til efter sommerferien.

Sonja Albrink (CD):

I CD synes vi, det er en god idé, at reglerne bliver ændret, så presset på domstolene bliver mindre, og i CD finder vi ikke, at der er noget, der taler imod de ændringer, som justitsministeren foreslår med hensyn til fordelingen af sagerne mellem byretterne og landsretterne. Og vi kan støtte ændringen af beløbsgrænsen, og vi kan også støtte de ændrede regler for, hvilke sager der skal behandles ved Sø- og Handelsretten i København.

Sidste gang man ændrede beløbsgrænserne for, hvilke sager der kunne behandles ved landsretterne, gav det et lidt uventet problem, nemlig at det var svært for unge advokater at få nogle prøvesager, så de kunne få møderet for landsretten. Og det spørgsmål kunne jeg godt tænke mig at spørge om justitsministeren kunne give et svar på allerede i dag, men ellers vil vi i CD stille det spørgsmål under selve udvalgsbehandling.

Men et positivt ja.

Tom Behnke (FP):

Som det er nævnt, går forslaget jo i al sin enkelhed ud på principielt og hovedsagelig at få afløst Højesteret og dermed få gjort noget ved ventetiderne ved Højesteret i de civile sager. Og i Fremskridtspartiet kan vi ikke have noget som

helst imod, at man prøver på at aflaste Højesteret.

Spørgsmålet er så om måden, man gør det på, og dér vil jeg nok sige, at hovedprincippet i det her forslag, om, at man nu forhøjer værdigrænsen fra en halv million til en hel million, jo falder meget godt i tråd med den udvikling, der i øvrigt er, så det har vi ingen indvendinger imod. Og vi har heller ingen indvendinger imod, at Højesteret hovedsagelig skal beskæftige sig med sager af principiel karakter.

Og den værdigrænse, man nu fordobler, vil jo så betyde, at en række sager skal begynde i byretten, hvor de tidligere har skullet begynde i landsretten, og det betyder selvfølgelig en aflastning af Højesteret derved, at der så ikke er en automatisk ankeadgang til Højesteret; men det, man så kan spørge sig selv om, er:

Når vi nu aflaster Højesteret og formentlig også i en vis grad landsretterne ved, at vi skubber sagerne nedad, hvad sker der så med byretterne? For dér vil man jo så lige pludselig få et langt større antal sager, som man skal realitetsbehandle, og det vil vel alt andet lige betyde, at arbejdsmængden flyttes nedad i systemet.

Har man taget højde for dét, eller er det sådan – det tror jeg ikke; det er i hvert fald ikke min erfaring, men det kan være, at ministeren ved mere om det, men det er altså ikke min erfaring – at man i byretterne ligefrem sidder og keder sig og har behov for mere at lave.

Så med den større arbejdsmængde, man nu lægger over til byretterne, er spørgsmålet, hvor de vil finde kræfterne til at løfte og løse de opgaver.

Det andet spørgsmål, som jeg under udvalgsbehandlingen vil have vished for, er, om det i alle sager sikres, at toinstansprincippet bliver overholdt. For det er helt fundamentalt, at man har mulighed for at anke en afgørelse, og jeg synes, at det på nogle punkter i forslaget er lidt uklart, om den spilleregulering nu også bliver overholdt. Men det får vi vel afklaret under udvalgsbehandlingen, så dér skal jeg nok stille uddybende spørgsmål om den del af det.

Så har vi også nogle betænkeligheder, som vi ønsker afklaret, og det er specielt betænkeligheder med hensyn til mulighederne for at behandle skattesager, idet jeg kan se, at man nu fjerner muligheden for at gå til Højesteret med dem. Og det er ikke udelukket, at vi i den forbindelse stiller os meget skeptiske, og at vi måske endda også dér har behov for at stille nogle ændringsforslag, men det vil tiden vise,